

"Zis-a Domnul: **Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.** Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. **Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său?** Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: **Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.**" (Marcu 8, 34-38)

Duminica a treia din Post este numită Închinarea Sfintei Cruci. La slujba Privegherii acestei zile, după Doxologia Mare, **Crucea este adusă, într-o procesiune solemnă, în mijlocul bisericii,** și rămâne acolo întreaga săptămână - cu o rânduală specială de închinare la toate slujbele următoare. Vrednic de notat este faptul că **tema Crucii nu apare în termeni de suferință, ci în termeni de victorie și de bucurie.** Mai mult decât aceasta, **tema cântărilor Canonului de Duminică este luată din slujba pascală - „Ziua învierii” - și Canonul este o parafrază a Canonului Paștilor.**

punct, începem să vedem sfârșitul pelerinajului nostru și razele Paștilor crescând în intensitate. **Postul Mare** este propria noastră răstignire, experiența noastră, limitată așa cum este, a poruncii lui Hristos auzită în prima Evanghelie a acestei duminici: **Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie** (Marcu 8, 34). **Inșă nu ne putem lua crucea și să-I urmăm lui Hristos dacă nu avem Crucea Sa, pe care a luat-o asupra-Și spre a ne mântui. Crucea Lui este cea care ne mântuiește, nu a noastră. Crucea Lui este cea care dă nu numai sens, ci și putere altora.** Aceasta ni se explică în **Sinaxarul Duminicii Crucii:**

„Pentru că în timpul Postului celui de 40 de zile ne răstignim și noi oarecum, morți fiind față de patimi, cu simțurile adormite și potolite din pricina amărăciunii postului, ni se pune înaintea cinstita și de viață făcătoarea Cruce **ca să ne îmbărbăteze, să ne sprijine, să ne aducă aminte de patima Domnului nostru Iisus Hristos și să ne mângâie. Dacă Dumnezeu a fost răstignit pentru noi, oare nu trebuie ca și noi să lucrăm mai mult pentru El?** Nevoințele noastre ni se ușurează când ni se aduce aminte și de nădejdea slavei ce ni s-a dat prin Cruce. Căci după cum Mântuitorul nostru, urcându-Se pe Cruce, a fost slăvit prin felul necinstit prin care s-au purtat oamenii cu El și prin amărăciunile ce l-au pricinuit, tot așa trebuie să facem și noi ca să fim slăviți împreună cu El, cu toate că îndurăm cu greu nevoințele Postului.

Se mai explică prăznuirea de azi și în alt chip. După cum **cei care călătoresc pe o cale aspră și lungă, zdrobiți de oboseală, dacă întâlnesc pe cale un copac umbros se odihnesc puțin, așezându-se sub el, și oarecum refăcuți termină și restul drumului, tot așa și acum, în timpul Postului, a fost sădită de Sfinții Părinți la mijlocul acestei căi oboșitoare Crucea cea aducătoare de viață, spre a ne odihni, a răsufla și a ne face pe noi cei osteniți sprinteni și ușori pentru restul osteneții.**

Sau altă explicație. După cum la venirea unui împărat sunt purtate înaintea steagurilor lui și sceptrul, iar în urmă vine și el, plin de veselie și de bucurie pentru biruința avută, iar împreună cu el se bucură și supușii, tot așa și Domnul nostru Iisus Hristos, vrând să arate biruința asupra morții și că are să vină cu slavă în Ziua învierii, **a trimis înainte sceptrul Lui, semnul Lui cel împărătesc, Crucea cea de viață făcătoare, care ne umple de multă bucurie, ne dă foarte mare ușurare și ne pregătește să fim gata să primim pe împărat și să scoatem strigăte de bucurie întru întâmpinarea Biruitorului.”**Pr.A.I.Schmemann

A fost așezată **Sfânta Cruce** în săptămâna de la mijloc a Postului celui de 40 de zile pentru următoarea pricină: Sfântul Post de 40 de zile se aseamănă cu izvorul cel din Amara, din pricina asprimii, amărăciunii și lipsei de trai bun ce ne face Postul. După

Icoana Maicii Domnului „rugul aprins” are la bază relatarea biblică a Vechiului Testament la care a fost prezent Moise. În capitoul 3 din Ieșirea, Dumnezeu i se arată lui Moise pe Muntele Horeb, din mijlocul unui rug care „arde, dar nu se mistuie”. Biserica a considerat dintotdeauna **imaginea rugului nears ca prefigurare a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care Îl naște pe Mântuitorul mii, rămânând Fecioară și după naștere.** Această idee a pătruns în iconografia bisericească (de templu, Dogmatica de la vecernia sâmbetei, pe glasul 2), și, dar și în iconografie.

Una din cele mai vechi reprezentări ale Icoanei Maicii Domnului „rugul aprins”, o reprezintă pe Maica Domnului ținându-L pe Fiul ei în brațe, în mijlocul unui rug aprins. Moise este reprezentat într-o parte, scoțându-și sandalele, pentru că locul era sfânt. (Ieșire 3, 5)

Acum majoritatea icoanelor reprezintă „**rugul**” într-un mod simbolic. Este reprezentat sub formă de **stea cu opt colțuri**, compusă din două romburi suprapuse: unul **roșu (reprezentând focul)**, și unul **verde (sugerând rugul păstrat neatins de foc)**. În centrul stelei se află **Maica Domnului cu Pruncul.**

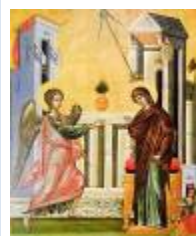
Pe fiecare colț al stelei roșii, sunt zugrăvite **simbolurile biblice** ale celor patru evangheliști: **îngerul** (Sfântul Evanghelist Matei), **leul** (Sfântul Evanghelist Marcu), **boul** (Sfântul Evanghelist Luca) și **vulturul** (Sfântul Evanghelist Ioan), după cum sunt indicate la Iezechiel 1, 10 și în Apocalipsă 4, 7. În celălalte patru colțuri ale stelei verzi sunt reprezentați Sfinții Îngeri.

Sinai, dat fiind faptul că altarul acestei biserici este ridicat pe rădăcina rugului străvechi, unde Moise a vorbit cu Dumnezeu.

„**Creștinismul nu ne oferă un mijloc miraculos de a scăpa de suferință, ci ne pune la îndemână miraculosul mijloc de a o îndura.**”
Simone Weil

Nicolae Aurelian Steinhardt s-a născut la 29 iulie 1912 în comuna Pantelimon de lângă București, într-o **familie evreiască**. Tatăl său, inginerul și arhitectul **Oscar Steinhardt**, era directorul fabricii de mobilă și chereștea. Nicolae Steinhardt și-a luat **licența în Drept și Litere** la **Universitatea din București** în **1934**, iar în **1936 și-a susținut la București doctoratul în drept constituțional**. În 1958 este arestat **Constantin Noica** și grupul său de prieteni din care făceau parte și Nicu Steinhardt. Anchetat pentru că a refuzat să depună mărturie împotriva lui Noica, este condamnat în "Iotul Pillat-Noica" la **13 ani de muncă silnică** sub acuzația de „*crimă de uneltire contra ordinii sociale*”. La **15 martie 1960, în închisoarea Jilava, ieromonahul basarabean Mina Dobzeu îl botează**, naș de botez fiindu-i **Emanuel Vidrașcu** (coleg de lot, fost șef de cabinet al mareșalului **Antonescu**), iar ca martori ai tainei participă **Alexandru Paleologu**, doi preoți romano-catolici, doi preoți uniți și unul protestant, "*spre a da botezului un caracter ecumenic*". Episodul dă naștere cărții "**Jurnalul fericirii**", care reprezintă testamentul lui literar. Ajunge și la **Gherla, Aiud** etc. până în august 1964, când este eliberat. La data de **16 august 1980 este tuns în monahism la mănăstirea Rohia** de către episcopul **Iustinian Chira** și arhiepiscopul **Teofil Herineanu**. **Moare la spitalul din Baia Mare, joi, 30 martie 1989.**

Buna Vestire, începutul mântuirii noastre

Pr. Iancu Dorin Nifon

www.crestinortodox.ro

În clipa în care Fecioara Maria a zis „**Fie mie după cuvântul tău!**”, Fiul lui Dumnezeu s-a sălașluit în pântecul ei, luând firea omenească. Acum **se împlinește profeția lui Isaia**, care cu peste 700 de ani mai înainte, a prezis: „*lată, Fecioara va lua în pântec și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel*” (Isaia 7, 14). Acest lucru este cu puțință la Dumnezeu, precum se spune la slujba Vecerniei: „**Dumnezeu unde voiește se biruiește rânduiala firii**”. Deci, Nașterea cea după trup a Fiului lui Dumnezeu este o naștere unică, ea nefiind o necesitate a firii, ci un semn al iubirii nemărginite a lui Dumnezeu față de neamul omenesc. **Fecioara Maria este cel mai curat rod pe care neamul omenesc l-a adus lui Dumnezeu**, de la crearea lumii și până la sfârșit. Este numită „**Născătoare de Dumnezeu**”, căci ea l-a născut cu trup pe Fiul lui Dumnezeu. Această taină depășește chiar puterea de înțelegere a îngerilor: „**Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat**”.

În cele două praznice ale Postului Mare, **Buna Vestire și Răstignirea**, vedem două dimensiuni fundamentale ale iubirii lui Dumnezeu față de noi: **smerenia Sa desăvârșită**, prin pogorârea Sa la noi și asumarea firii omenești vătămate de păcat, și **dragostea Sa desăvârșită**, împlinită în primirea suferinței și a morții „**pentru noi și pentru a noastră mântuire**”.

Salutarea îngerului: „**Bucură-te!**”, din momentul Bunei Vestiri, **de neînțeles în suferințele răbdate de-a lungul vieții de Fecioara Maria**, își dobândește înțelesul plener abia în clipa Învierii Domnului Iisus Hristos din morți. Tot așa, **luând învățătură din smerenia și răbdarea Maicii Domnului**, și noi suntem datori să credem că „*pătimirile vremii de acum nu sunt vrednice de mărirea care ni se va descoperi*” (Romani 8, 18), că greutățile vieții acesteia sunt prea mici față de odihna și bucuria vieții celei veșnice.

„**Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu Fiul al Fecioarei se face și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul să-i cântăm: Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine!**”

Parohia Mărtișor, Mănăstirea - Închisoare Văcărești și Strada Detașamentului

Dacă ne uităm pe o hartă din perioada interbelică (1934), atunci când granițele Bucureștiului se situau mai jos de Cimitirul Bellu, de Balta Cociocului și de Mănăstirea Văcărești, ne atrage atenția, în unghiul format de Șoseaua Olteniței cu Calea Văcărești, Strada Detașamentului, care se deschidea spre **Închisoarea (pe-atunci) Văcărești**.

Strada respectivă purta **denumirea detașamentului de gardieni însărcinați cu paza deținuților din Penitenciar**, care ocupau **cazarma construită în 1896**, una din clădirile adiacente complexului mănăstiresc (locuințele duplex, pe stânga străzii).

O altă clădire adiacentă era sediul administrativ al închisorii, pe partea dreaptă a Străzii Detașamentului, în care astăzi funcționează Direcția Arhivelor Naționale ale Municipiului București.

Strada Detașamentului, amintind de Mănăstirea Văcărești nu a dispărut, chiar dacă numele i-a dispărut din 1968. E doar ascunsă: partea dinspre Calea Văcărești s-a ascuns în Strada Mărtișor, și acum coboară lin spre mall-ul Sun Plaza, iar cealaltă, care dădea în Șoseaua Olteniței, a rămas o banală alee printre blocuri (din spatele blocului 5).

Anunț: Duminică, 26 martie 2017, orele 17.00, vă invităm să participăm la Maslul de obște de la parohia Sf.Cuv.Parascheva (Str.Sld Mincă Dumitru 27).

Duminică	19 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Vindecarea slăbănogului din Capernaum</i>) – Pr.Ticu
Duminică	19 martie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Sf.Haralambie-Belu (Pr.Gheorghe Dogaru)
Luni	20 martie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Ticu
Mărti	21 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	22 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr.Ticu
Joi	23 martie		
Vineri	24 martie	8 - 12	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sf.MASLU – Pr.Ticu
Vineri	24 martie	17 - 19	- Vecernia Bunei Vestiri și Litia - Pr.Ticu
Sâmbătă	25 martie	8 - 11	- Sfânta Liturghie (Buna Vestire) și pomenirea celor adormiți - Pr.Ticu
Sâmbătă	25 martie	17 - 18	- Vecernia duminicii a IV-a din Post (a Sf.Ioan Scărarul) – Pr.Dragoș
Duminică	26 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Vindecarea fiului lunatic</i>) – Pr.Dragoș
Duminică	26 martie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Sf.Cuv.Parascheva (Pr.Ioan Roșu)